

பேச்சுத்தமிழைக் கற்பிப்பதில் கணினியின் பயன்பாடு.

Dr A Ra Sivakumaran

டாக்டர் ஆ ரா சிவகுமாரன்

இணைப் பேராசிரியர், தலைவர் - தமிழ்மொழி பண்பாட்டுப் பிரிவு

ஆசியான் மொழிகள் மற்றும் பண்பாட்டுத்துறை

தேசியக் கல்விக்கழகம் -நன்யாங் தொழில்நுட்பப் பல்கலைக்கழகம், சிங்கப்பூர் 637616.

உலகின் பல நாடுகளிலும் தமிழர் பரந்துபட்டு வாழ்கின்றனர். அங்கெல்லாம் தமிழ்மொழி வழக்கில் உள்ளது. தமழ்மொழி இரட்டைவழக்குச்சூழல் (Diglossic situation) கொண்டுது. பேச்சுத்தமிழ், எழுத்துத்தமிழ் என இரண்டும் தமிழர்களின் மொழிச்செயல்பாடுகளுக்குப் பயன்படுகின்றன. சிங்கப்பூர்வாழ் தமிழ் மாணவர்கள் இப்போது அன்றாட உரையாடல்களுக்கு ஆங்கிலத்தையும் எழுத்துத் தமிழையும் மிகுதியாகப் பயன்படுத்தும் வழக்கம் அதிகரித்துவருகிறது. அவர்களைத் தமிழில் - பேச்சுத்தமிழில் - பேசவைக்கும் முயற்சியில் பள்ளி ஆசிரியர்கள் மிகவும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

தமிழகத்தில் தமிழ்க்குழந்தைகள் பேச்சுத்தமிழைக் குழந்தைப்பருவத்தில் கற்றுக்கொண்ட (அல்லது 'பெற்றுக்கொண்ட') பிறகே பள்ளிக்குச் செல்கின்றனர். பள்ளியில் எழுத்துத்தமிழ் அவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்கப்படுகிறது.

ஆனால் சிங்கப்பூரில் இதற்கு எதிர்மாறான சூழல் நிலவுகிறது. சுமார் 58 விழுக்காட்டுக்குடும்பங்களில் தமிழ்மொழி வீட்டில் பேசப்படாததால் தமிழ்க்குழந்தைகள் பேச்சுத்தமிழை அறியாமல் பள்ளிக்கு வருகின்றனர். சிங்கப்பூர்ப் பள்ளிகளில் சுமார் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரை எழுத்துத்தமிழே மிகுதியாகக் கற்பிக்கப்பட்டது. பாடங்கள் எழுத்துத்தமிழை அடிப்படையாகக் கொண்டே இன்றுவரை அமைந்துள்ளன. எழுத்துத்தமிழைக் கற்றுக்கொள்கின்ற குழந்தைகள், பேச்சுத்தமிழைப் பயன்படுத்த சில முயற்சிகளை மேற்கொள்கின்றனர். அப்பொழுது அவர்களுக்கு எழுத்துத்தமிழின் செல்வாக்கு பேச்சுத்தமிழில் ஏற்படுகிறது. இதை எவ்வாறு தவிர்ப்பது? இதில் உள்ள சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதில் கணினியின் பயன்பாடு என்ன என்பது பற்றியே இக் கட்டுரை விவரிக்கிறது. (இக்கட்டுரையில் கூறப்பட்டிருக்கும் செய்திகளைக் கணினியின் துணையோடு படிக்கும்போதே இக்கட்டுரையில் கூறப்பட்டிருக்கும் செய்திகள் நன்கு விளங்கும்)

எழுத்துத்தமிழுக்கும் பேச்சுத்தமிழுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடுகள் சில குறிப்பிட்ட விதிகளுக்கு உட்பட்டே அமைகின்றன. இதுபற்றிய ஆய்வினை மேற்கொண்டவர்கள் ஏறத்தாழ 29 விதிகளை எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். பொதுவாக இவ்விதிகளுக்கு உட்பட்டு இயங்கும் வேறுபாடுகளை மாணவர்கள் அறிந்து கொள்வார்களானால் பேச்சுத்தமிழை அவர்கள் எளிதாகக் கற்றுக்கொள்ள இயலும். இவ்விதிகளுக்கு உட்பட்ட எடுத்துக்காட்டுகளை மாணவர்கள் (கேட்டல்-பேசுதல் முறையில் - Audio-lingual method) பலமுறை பயிற்சி செய்வதன்வழி எழுத்துத்தமிழிலிருக்கும் சொற்கள் பேச்சுத்தமிழுக்கு எவ்வாறு மாறுகின்றன என்பதை அறிவர்.

பொதுவாகப் பேச்சுத்தமிழுக்கும் எழுத்துத்தமிழுக்கும் இடையே ஏற்படும் வேறுபாடுகள் ஒலியனியலிலும் (Phonology) உருபனியலிலுமே (Morphology) பெரும்பாலும் அமைகின்றன.

விதி 1

இடம் என்ற எழுத்துத்தமிழ் எட(ம்) என்று பேச்சுத்தமிழில் மாறுகிறது. இச்சொல்லில் இ என்ற ஒலி எ என்று மாறுவதைக் கீழ்க்கண்ட விதி விளக்குகிறது.

இகரத்தில் தொடங்கும் ஒரு சொல்லில் இகரத்தை அடுத்து அகரம் அல்லது ஐகாரம் ஏறிய மெய்யொலிகள் வந்தால் இகரம் எகரமாக மாறுகிறது. இகரத்தை அடுத்து இரண்டு மெய்யொலிகள் வந்தாலோ அல்லது வேறு உயிர் எழுத்துகள் ஏறிய மெய்யொலிகள் வந்தாலோ இகரம் எகரமாக ஆகாது. இல்லை என்பது எல்லை என்றாகாது. இரும்பு என்பது எரும்பு என்று ஆகாது. (இங்கு இ -யை அடுத்துவரும் மெய்யொலிமீது உகர உயிர் ஏறி வருகிறது). எடுத்துக்காட்டுக்கு இதழ்-எதழ்; இலவம்பஞ்சு-எலவம்பஞ்சு; இமை-எமை; இமையமலை- எமையமலை; இலை- எலை; இடையூறு- எடையூறு; இடைவெளி- எடைவெளி; இணை-எணை; இதழ்- எதழ்; இறப்பு-எறப்பு; இரந்து-எரந்து; இரக்கம்- எரக்கம்; இறங்கு- எறங்கு; இலவசம்-எலவசம்; இழப்பு-எழப்பு; இழை-எழை; இளைஞன்- எளைஞன். இச்சொற்களை எழுத்துத்தமிழிலும் பேச்சுத்தமிழிலும் உச்சரித்துக் கணினியில் பதிவுசெய்து மாணவர்களிடம் வழங்கவேண்டும். அவ்வாறு வழங்கப்பட்ட சொற்களை மாணவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் கேட்கச் செய்கின்றபொழுது மாணவர்கள் மனத்தில் எழுத்துத்தமிழுக்கு நிகரான பேச்சுத்தமிழ் பதியும்;

விதி 2

உகரத்தில் தொடங்கும் சொல்லுக்கு அடுத்து அகரம் அல்லது ஐகாரம் ஏறிய உயிர்மெய் எழுத்துகள் வந்தால் உகரம் ஒகரமாக மாறும். மேற்குறிப்பிட்ட விதி ஒன்று போலவே இவ்விதியும் அமையும். உடல்-ஒடல்; உடம்பு-ஒடம்பு; உடன்-ஒடன்; உடை-ஒடை; உடையார்-ஒடையார்; உனக்கு-ஒனக்கு; உணர்ந்து-ஒணர்ந்து; உணவு-ஒணவு; உதடு-ஒதடு; உதயம்-ஒதயம்; உதறு-ஒதறு; உதை-ஒதை; உபகரணம்-ஒபகரணம்; உபயம்-ஒபயம்; உபசரி-ஒபசரி; உரசு-ஒரசு; உரைப்பு-ஒரைப்பு; உரை-ஒரை; உலகம்-ஒலகம்; உழவு-ஒழவு; உழை-ஒழை; இவ்வாறு இவ்விதிகளுக்கு உட்பட்ட சொற்களைத் தொகுக்க வேண்டும். பின்னர் அவற்றை உகர ஒலியுள்ள சொற்கள் எவ்வாறு ஒகர ஒலிபெற்று ஒலிக்கின்றன என்பதைக் கணினி வாயிலாகக் கேட்கச்செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு திரும்பத் திரும்பக் கேட்கச்செய்யும்போது மாணவர்களுக்கு எழுத்துத் தமிழுக்கும் பேச்சுத்தமிழுக்கும் உள்ள வேறுபாடு புரியும். அதனால் தயங்கம் நீக்கிப் பேச முயல்வர். அவற்றின் முழுப்பொருளையும் அறிவர்.

உகரத்தில் தொடங்கும் சொற்களை அடுத்து இரண்டு மெய்யெழுத்துகளோ அல்லது உகரம் ஏறிய மெய்யெழுத்துகளோ வருமேயானால் உகரம் ஒகரமாக மாறுவதில்லை. உண்மை, உருண்டை, உருளைக்கிழங்கு, உல்லாசம்.

விதி 3

ஒரு சொல்லின் இறுதியாக வரும் ஐகாரம் பேச்சுவழக்கில் சிதைந்து அகரத்திற்கும் எகரத்திற்கும் இடைப்பட்டு ஒலிக்கின்றது. கதை-கத; சதை-சத; பாதை-பாத; சிறை-சிற; இலை-இல; பிள்ளை-பிள்ள; இங்குச் சொற்களின் இறுதியில் வரும் “த” என்னும் எழுத்து அகரத்தில் முடிந்தாலும் இச்சொல் ஒலிக்கின்றபொழுது எகரத்திற்கும் அகரத்திற்கும் இடைப்பட்ட நிலையில் ஒலிக்கும்.

சொல்லின் இடையில் வரும் ஐகாரம் தன் உச்சரிப்பிலிருந்து மாறி அகரமாகப் பேச்சுத்தமிழில் ஒலிக்கின்றது. எ.கா. மடையன்-மடயன் இடையன்-இடயன்

விதி 4

இறந்தகால இடைநிலையாகிய “த்த” என்னும் இடைநிலை இகரத்தை அடுத்து வரும்பொழுது ச்ச் என்றும், ந்த் என்பது ஞ்ச் என்றும் மாறுபடுகின்றன. படித்தான் – படிச்சான் அடித்தான்- அடிச்சான் கடித்தான்-கடிச்சான் பிடித்தான்-பிடிச்சான்; மடித்தான்- மடிச்சான்; வெடித்தான்-வெடிச்சான்; குடித்தான்-குடிச்சான்; இடித்தான்-இடிச்சான்;

ஒடித்தான்-ஒடிச்சான்; கிழித்தான்-கிழிச்சான்; ஒழித்தான் - ஒழிச்சான்; கழித்தான் - கழிச்சான்; ஒழிந்தான்-ஒழிஞ்சான்

விதி 5

தனிக்குறிலை அடுத்துவரும் ணகர, னகர, ளகர, லகர மெய்களோடு முடிவடையும் சொற்களில் மெய்யெழுத்து இரட்டித்து உகரம் சேர்ந்து முடிவடைகின்றது. இந்த உகரத்தை ஒலித்துணை உகரம் (enunciative U )என்று மொழியியலார் கூறுவர். மண்-மண்ணு; கண்-கண்ணு; பண்-பண்ணு; உண்-உண்ணு; கல்-கல்லு; செல்-செல்லு; பல்-பல்லு; முள்- முள்ளு; பொன்-பொன்னு

நெடிலைத்தொடர்ந்து வரும் லகர ளகர மெய்யோடு முடிவடையும் சொற்களில் லகரம் உகரத்தோடு சேர்ந்து ஒலிக்கப்படுகிறது. கால்-காலு, பால்-பாலு, மேல்-மேலு, சால்-சாலு, ரால்-ராலு, வால்-வாலு, தாள்-தாளு, வாள்-வாளு. பொதுவாக இவ்வுகரம் குற்றியலுகரமாவே ஒலிக்கின்றது. இதனால் பேச்சுத்தமிழில் இடம்பெறும் குற்றியலுகரம் வல்லினம் மட்டும் அல்லாமல் எல்லா மெய்யெழுத்துக்களின் மேலும் ஏறி ஒலிக்கின்றது என்று கூறலாம்.

விதி 6

தனிக்குறிலைத் தவிர்த்து னகர மெய்யோடும் மகர மெய்யோடும் முடிவடையும் சொற்களில் னகர, மகர மெல்லின ஒலிகள் கெட்டு, அதன் மூக்கொலித்தன்மை முந்தைய உயிரொலியில் ஏறுகின்றன. ஆனால் அந்த மூக்கொலித் தன்மை பெற்ற உயிர் ஒலிகளை எழுத்து வடிவில் காட்ட இப்போது இயலாது. (அரசன்-அரச~; வந்தான்-வந்தா~; செய்தான் - செய்தா~; அவன்-அவ~; மரம்-மர~; தரும்- தரும~; இலக்கியம்- இலக்கிய~; படம் - பட~

விதி 7

எழுத்துத் தமிழில் சொற்கள் வல்லினமெய்யில் முடிவதில்லை அதுபோல் இன்று பேச்சுத் தமிழிலோ எந்தச் சொல்லும் மெய்யெழுத்தில் முடிவதில்லை. பொதுவாக நெடிலைத்தொடர்ந்து யகரமெய்யில் முடிவடையும் சொற்கள் இகரத்துடன் சேர்ந்து முடிவடைகின்றன. (எ.கா) வாய் - வாயி; காய்-காயி; சேய்-சேயி; பேய்-பேயி; போய்-போயி. குறிலைத்தொடர்ந்து யகரமெய்யில் முடிவடையும் சொற்கள் இரட்டித்து இகரத்துடன் சேர்ந்து முடிவடைகின்றன. (எ.கா) பொய்-பொய்யி; செய்-செய்யி; மெய்-மெய்யி. ஐகாரம் ஏறிய ஒரெழுத்து ஒரு மொழிகளும் இகரம் ஏறிய யகரத்தோடு முடிவடைகின்றன. கை-கையி; பை-பையி; வை-வையி; தை-தையி; மை-மையி.

இன்னும் இவ்வாறு சில ஒழுங்குகளுக்கு உட்பட்ட விதிகள் பல உள்ளன. அவற்றை நாம் எழுத்துவடிவத்தையும் பேச்சு வடிவத்தையும் அருகருகே காட்டியும் கேட்கச் செய்தும் கற்பிக்கலாம்.

பொதுவாகச் தனித் தனிச் சொற்களாகக் அமைத்துக் காட்டுவதைவிட தொடர்களில் அமைத்துக் கற்பிக்கும்பொழுது மாணவர்களுக்கு அச்சொற்கள் எளிதாக விளங்கும். எடுத்துக்காட்டிற்கு நான் கதை படித்தேன் – நா(ன்) கத படிச்சே(ன்); அவன் படம் பார்த்தான்; அவ(ன்) பட(ம்) பார்த்தா(ன்)

எழுத்துத்தமிழில் இடம்பெறாமல் பேச்சுத்தமிழில் மட்டும் இடம்பெறும் சில அமைப்பு முறைகளும் இருக்கின்றன. இவற்றையும் மாணவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய தேவை உள்ளது. எடுத்துக்காட்டுக்கு உனக்கு மூளை இருக்கிறதா? உனக்கு மூளை கீளை இருக்கா? ஏதாவது தண்ணீர் குடித்துவிட்டுப் போவோமா? ஏதாவது தண்ணி கிண்ணி குடிச்சிட்டு போவோமா? இத்தகு தொடர்களைக் கொண்ட உரையாடலைப் பேச்சுத் தமிழிலும் எழுத்துத்தமிழிலும் அடுத்தடுத்துக் காண்பிக்கின்ற பொழுது மாணவர்கள் இரண்டிற்கும் உள்ள வேறுபாடுகளைப் புரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு இருக்கின்றது. இதன் வழி எழுத்துத் தமிழில் உள்ள சொற்கள் பேச்சுத்தமிழில் எவ்வாறு மாறுகின்றன என்பதையும் அவை எவ்வாறு உச்சரிக்கப்படுகின்றன என்பதையும் மாணவர்கள் நன்கு அறிவர்.

திரைப்படம் அல்லது நாடகத்தில் வரும் காட்சிகளில் ஒருசில குறிப்பிட்ட பகுதிகள் மட்டும் பேச்சுத்தமிழ், எழுத்துத்தமிழ் இரண்டிலும் அமைவது போல் காட்டுவதன் வழி மாணவர்களின் ஆர்வத்தைத் தக்க வைத்துக்கொள்வதோடு விரைவில் அவர்களுக்கு தமிழிலுள்ள இரு வழக்குகளையும் கற்பிக்கலாம். மேலும் பேச்சுத்தமிழில் பேசுகின்றபொழுது ஒருவருடைய முகபாவம் எவ்வாறு மாறுகின்றது என்பதையும் ஒருங்கே காட்டலாம்.

இவ்வாறு அனைத்து விதிகளுக்கும் எடுத்துக்காட்டுகளைக் காட்டி அவற்றைக் கணினிவழிப் பல்லுடகத்தின் (Multi media) உதவியால் பலவிதங்களில் வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றபொழுது மாணவர்களுக்குப் பேச்சுத்தமிழையும் எழுத்துத்தமிழையும் ஒருங்கே கேட்கவும் பார்க்கவும் வாய்ப்புகள் கிடைக்கின்றன. மேலும் பேச்சுத்தமிழில் கருத்தாடல் நிகழும் இயற்கையான சூழலையும் மாணவர் கண்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்தமுடியும். பேசுபவரின் முகபாவம், உடல் அசைவு முதலிய மொழிசாராக் கூறுகளோடு

பேச்சுத்தமிழ்த் தொடர்களை எவ்வாறு இணைத்துப் பயன்படுத்தலாம் என்ற அறிவும் மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கும். மேலும் மாணவர்கள் சொந்தமாகப் பலமுறை இப்பாடத்தை மீண்டும் மீண்டும் இயக்கிக் கேட்பதன்வழி மாணவர்கள் மனத்தில் அவை நன்கு பதியும். ஆர்வமும் பெருகும். மேலும் மாணவர்கள் பொருள் உணர்ந்து படிக்கவும் கேட்கவும் வாய்ப்புகள் அதிகரிக்கும்; இந்த முயற்சியில் கணினி வல்லுநர்களும் மென்பொருள் தயாரிப்பாளர்களும் ஈடுபட்டு உதவுகின்ற பொழுது பல்வேறு பரிமாணங்களில் கணினித் திரையில் ஆர்வமூட்டும் பேச்சுத்தமிழினைக் கேட்க இயலும். இவை தாய்த் தமிழகத்திலிருந்து வெளியேறிப் பேச்சுத்தமிழ் சூழல் அமையப்பெறாமல் வாழ்கின்ற வெளிநாட்டுத் தமிழ்க் குழந்தைகளுக்குப் பேச்சுத் தமிழைக் கற்றுக்கொள்ளப் பெரிதும் உதவும்.

கட்டுரை ஆக்கத்திற்கு உதவிய நூல் : ந. தெய்வசுந்தரம் (Diglossic Situation in Tamil - A Sociolinguistic approach , Ph.D. Thesis submitted to the University of Madras, 1980 , Chennai )